

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1074/2017
31.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА, ББ и ВВ из ..., које заступа законски заступник Зоран Антонијевић из ..., чији је пуномоћник Драгана Срећковић, адвокат из ..., против тужене ГГ из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 36/17 од 25.01.2017. године у седници одржаној 31.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 36/17 од 25.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П2 242/16 од 26.09.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да на име издржавања малолетних тужилаца плаћа износ од по 5.000,00 динара по детету, укупно 15.000,00 динара од своје месечне нето зараде коју остварује у ..., ..., административном забраном и уплатом на рачун законског заступника тужилаца сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 19.08.2015. године као дана подношења тужбе па убудуће док обавеза буде постојала по закону или не буде измењена другом судском одлуком, док је тужбени захтев одбијен за износ преко досуђеног до тражених 8.000,00 динара месечно за сваког малолетног тужиоца; ставом другим изреке, одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду, Судска јединица у Сопоту П2 1762/2012 од 24.12.2013. године у ставу трећем изреке, док је у осталом делу пресуда неизмењена; ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 36/17 од 25.01.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П2 242/16 од 26.09.2016. године у обавезујућем делу става првог изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев малолетних тужилаца па је обавезана тужена да на име издржавања малолетних тужилаца плаћа месечно износ

од по 1.000,00 динара по детету, укупно 3.000,00 динара од своје месечне нето зараде коју остварује у ... у ..., административном забраном и уплатом на рачун законског заступника ДД сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 19.08.2015. године као дана подношења тужбе, па убудуће док обавеза буде постојала по закону или не буде измењена другом судском одлуком, чиме се мења пресуда Другог основног суда у Београду, Судска јединица у Сопоту П2 1767/12 од 24.12.2013. године, док је преко наведеног износа а до износа досуђеног првостепеном пресудом од по 4.000,00 динара по детету, односно за износ од још 12.000,00 динара, тужбени захтев одбијен као неоснован; ставом другим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П2 242/16 од 26.09.2016. године и жалба тужилаца одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер ревизија не може да се изјави због ове повреде поступка у смислу члана 407. став 2. тачка 2. овог закона. На друге повреде, због којих ревизија може да се изјави у смислу члана 407. став 1. тачка 2, 3. и 5. ЗПП, ревизијом се одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Другог основног суда у Београду од 24.12.2013. године, разведен је брак ГГ и ДД, малолетна деца, овде тужиоци, су поверени оцу ДД на самостално вршење родитељског права и обавезана је тужена ГГ да на име издржавања малолетне деце плаћа од 15% од своје редовне месечне нето зараде за свако дете, укупно 45%. Отац малолетних тужилаца је незапослен, издржава се од повремених прихода, обавља и физичке послове чиме обезбеђује месечну зараду у висини минималне зараде. Малолетна деца и то ВВ рођена је ... године, АА ... године и ББ ... године. Укупне потребе за малолетну ВВ су 13.625,00 динара, малолетну ББ 17.158,00 динара и за малолетног АА 17.900,00 динара, те је за месечно издржавање малолетних тужилаца неопходно од 48.000,00 – 49.000,00 динара. Тужена остварује зараду као ... у висини од 22.656,00 динара и нема додатних прихода.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да су се измениле околности на основу којих је донета претходна одлука о издржавању малолетних тужилаца и стекли услови за повећање висине доприноса

тужене у њиховом издржавању, те је одредио да тужиља сваком од тужилаца плаћа по 5.000,00 динара месечно.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је смањио обавезу издржавања тужене на тај начин што је за сваког тужиоца одмерио висину издржавања од по 1.000,00 динара, јер првостепени суд приликом одлучивања о висини издржавања није узео у обзир да је у овом предмету донета пресуда Основног суда у Младеновцу П2 410/15 од 01.02.2016. године којом је тужена правноснажно обавезана да на име свог доприноса за издржавање малолетних тужилаца плаћа сваком по 4.000,00 динара.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је побијаном пресудом примењено материјално право када је утврђено да су испуњени услови за измену раније одлуке о издржавању малолетних тужилаца, те да је досуђени износ на који је тужена обавезана довољан да обезбеди основне потребе малолетне деце као поверилаца издржавања, а висина је одмерена правилном применом критеријума који су прописани чланом 160. Породичног закона. Приликом одређивања висине средстава потребних за издржавање малолетне деце у овом поступку донета је пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П2 450/15 од 01.02.2016. године којом је тужена већ обавезана да на име издржавања малолетних тужилаца плаћа сваком од по 4.000,00 динара, укупно 12.000,00 динара. Како је ова пресуда била укинута само у одбијајућем делу тужбеног захтева, у поновљеном поступку тужиоцима је побијаном другостепеном пресудом досуђено још по 1.000,00 динара, тако да је укупна обавеза тужене на име свог дела доприноса у издржавању малолетних тужилаца 5.000,00 динара месечно за сваког тужиоца, односно укупно 15.000,00 месечно.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић